

buiten spoor

De Slufter

Rally 1947
Holland

Kamperen met
de vouwfiets

Buitenspoor verschijnt 4 x per jaar

Uiterste inleverdatum kopij nieuws van de club/terreinen voor nr. 1 (januari - maart): 22 november 2022. De redactie heeft het recht om kopij in te korten, anderszins te wijzigen of in het geheel niet op te nemen.

Redactie Marleen Blokhuis, Janwillem van Dijk, Margreet Geels, Nienke Onkenhout, Martijn Treffers, Roosmarij Vanhommerig

Eindredactie Anne en Eli Vlessing
redactie@kampeerclub.nl

Aan dit nummer werkten mee

Floor Bennebroek, Huibert Crijns, Jan Das, Karen van Geffen, Pieter Harts, Ton Hermans, Sjoerd Huinink, Jeanique de Jager-Kats, Gert-Jan Kooren, Karin Koppen, Jan Kuiper, Donna Metzlar, André Soff, Vincent Tollenaar.

Advertentie-acquisitie

advertenties@kampeerclub.nl

De vereniging is niet aansprakelijk voor de inhoud van commerciële advertenties.

Ontwerp LevievanderMeer.nl

Foto omslag Vincent Tollenaar

Druk robstolk@

NTKC (Nederlandse Toeristen Kampeer Club) is een vereniging die zich richt op sportief kamperen met bescheiden uitrusting en op het behoud en herstel van natuur en landschap op haar terreinen.

Kernwaarden zijn rust en ruimte, respect voor natuur, milieu en voor elkaar. NTKC beoogt geen winst, functioneert geheel op basis van zelfwerkzaamheid van de leden en beschikt over 20 natuurterreinen door heel Nederland. Opgericht 5 mei 1912; lid FICC. Het clubjaar loopt van 1 oktober t/m 30 september (opzeggen voor 1 september).

Algemene informatie vind je op/in www.kampeerclub.nl, Buitenspoor en de NTKC Nieuwsbrief.

Clubbureau NTKC Larikslaan 5,
3833 AM Leusden, tel. 0334323376
clubbureau@kampeerclub.nl
www.kampeerclub.nl

Inhoud

4 **De Slufter:
Zonnig eindpunt**

10 **In gesprek met
Liesbeth van Splunter**

12 **Rally 1947 Holland**

16 **Kamperen met
de vouwfiets**

En verder

- 8 Kamperen in de kunst
Eenpitter
- 9 Jeugdsectie
- 14 Slijmerige schoonheid
- 15 Buitenkinderen
- 18 Zwerversteken
Leeslicht
- 19 Tent & techniek: Met één lucifer
- 20 Nieuws van de club
- 21 Nieuws van de terreinen
- 22 Verkassen: Kampmeester?

Selectie uit de agenda

De zomer zit erop, we mogen weer aan het werk. Voor het terreinonderhoud zijn namelijk veel werkdagen en -weekenden georganiseerd waarop iedereen van harte welkom is. Voor een volledig overzicht en de actuele status van alle activiteiten kijk je op kampeerclub.nl > clubberichten > agenda.

Ledenvergaderingen

Oktober en november zijn de maanden waarin de najaarsledenvergaderingen (NLV's) gehouden worden. Kijk in de agenda op de site wanneer de NLV van jouw afdeling plaatsvindt en laat je horen.

Kennismaken

Voor de nieuwe maar zeker ook voor de oude leden is er op **15 en 16 oktober** een kennismakingsweekend van de **afdeling Noord**. Locatie: 't Aagt in Eenrum.

Oliebollenkamp

De leukste feestdag na de feestdagen: het Oliebollenkamp op Limmen. Deze keer op **7 en 8 januari 2023**.

VOORWOORD

Luscinia megarhynchos

'Moet je in je voorwoord niet even in het kort de inhoud van de rest van het blad bespreken? Dat doen ze in andere bladen altijd wel. Een soort persoonlijke noot van de hoofdredacteur, die alvast vooruitwijst naar de artikelen verderop in het nummer.'

Tja. Nee. Dat doen wij inderdaad eigenlijk nooit in Buitenspoor. Hoewel ... verderop in dit nummer kun je lezen hoe fijn het is op ons terrein op Texel. Een populair terrein, zeker voor de vogelaars en vogelliefhebbers onder ons. Toch mis ik iets in dat verhaal. Want op De Slufter willen wij, net als op al onze andere terreinen, de kernwaarden van de NTKC graag terugzien. Kernwaarden zoals rust en respect voor de natuur. En wie wel eens in het voorjaar op dit terrein heeft gekampeerd, heeft het ongetwijfeld meegemaakt. Dat de natuur van zichzelf niet altijd rustig is. Een overvliegende gans, een schreeuwende meeuw, vechtende eksters: die horen er gewoon bij, dat valt nauwelijks op. Maar dan de Luscinia megarhynchos, oftewel de gewone nachtegaal ... Eerlijk gezegd duurt het even voordat ik doorheb dat ik wakker lig van dat gezang. Nog iets later ontdek ik dat het half 4 is. Half 4! 's Nachts! Het beestje is onvermoeibaar en helaas ook erg standvastig: mijn nachtegaal voelt zich blijkbaar prima op zijn gemak in de braamstruiken naast mijn tent. En zingt er lustig op los, met de volumeknop op 10. In mij ontstaat een dilemma. Het respect voor de natuur enerzijds en de behoefte aan ten minste een paar uur slaap anderzijds. Eruit gaan en hem weggagen? Dat is toch te gek voor woorden. Wakker blijven liggen en hopen dat hij stopt? Dat kon nog wel eens een poosje gaan duren.

Ergens tussen dit middernachtelijk concert en zonsopgang moet ik dan toch in slaap zijn gevallen, want ik word weer wakker. Zon. Stilte. Hier en daar een geluidje. Een overvliegende gans, een schreeuwende meeuw. Maar dan weer stilte. Rust. En nu mis ik opeens de nachtegaal ...

Als altijd, veel leesplezier met ons blad.

Anne Vlessing
Redactie Buitenspoor

Foto René van Rossum / waarnemingen.nl

Zonnig eindpunt

Terrein De Slufteer, De Cocksdorp, Texel

Voor wie langs meerdere NTKC-terreinen wil trekken, is De Slufteer helemaal geen aantrekkelijk knooppunt. Je kunt erheen, maar daarna kun je eigenlijk alleen nog maar terug. Texel is het noordwestelijke eindpunt van het NTKC-netwerk. Toch zijn er redenen in overvloed waarom mensen dit terrein niet links lagen liggen ...

Tekst Eli Vlessing, foto's Vincent Tollenaar

De jaarcijfers van de NTKC geven een duidelijk beeld: De Slufteer is een populair terrein, met elk jaar een groot aantal overnachtingen. Tegelijk is het ook het terrein met (op papier) de meeste kampeerplaatsen, dus voordat het echt druk begint te worden, moet er heel wat gebeuren. Relatief heeft De Slufteer weinig caravanplekken (13). Dat komt vooral door de ligging en de begroeiing: grote delen van het terrein zijn niet met een auto bereikbaar. Dat De Slufteer een relatief afgelegen terrein is, waar je alleen met een veerpont kunt komen, zien weinig mensen als een nadeel. 'Tja, die oversteek met de veerpont, dat maakt het juist een beetje exotisch.' 'Superleuk dat we een terrein op een waddeneiland hebben – en ook nog eens op een geweldige plek op dat eiland!' 'Vanaf de boot is het toch nog ruim 20 kilometer trappen en volgens mij altijd met tegenwind. Des te groter de voldoening als je uiteindelijk het terrein op fietst.'

Naar het strand

Op de vraag waarom mensen (helemaal) naar de noordpunt van Texel komen om te kamperen krijgen we allerlei antwoorden. Maar voor bijna iedereen spelen 'strand' en 'zee' daar in meer of mindere mate een rol in. De nabijheid van de oceaan blijft een magische aantrekkingskracht op mensen uitoefenen. 'Elke wandeling die je hier maakt, komt vroeg of laat op het strand uit. Heerlijk!' 'Even de zee induiken – in de winter iets korter dan 's zomers – blijft in alle opzichten een verfrissende ervaring.'

Vanaf het NTKC-terrein is het ongeveer 2 kilometer rijden, fietsen of lopen naar de strandopgang. Eenmaal op het strand kun je nog een stuk zuidwaarts lopen, maar dan be-

reik je al snel de plek waar je niet verder kunt omdat daar – bewust – een gat in de duinen is gemaakt en het zeewater 24 uur per dag het achter de duinen gelegen natuurgebied De Slufteer in- en uitstroomt. Naar het noorden toe loop je richting de vuurtoren, het strand wordt hier snel heel breed en op het noordelijkste puntje van Texel sta je vlak bij het volgende eiland, Vlieland. Daar naartoe zwemmen is overigens niet alleen sterk af te raden, het is zelfs verboden vanwege de sterke stroming tussen de eilanden.

We krijgen nog een goede tip: 'Als je niet langs die auto-weg van het terrein naar het strand wilt lopen, volg dan het fietspad richting de vuurtoren een paar honderd meter en neem dan linksaf het duinpad. Een veel leukere wandeling en je komt direct uit op een rustig stuk strand!'

Savant

Zoals op alle NTKC-terreinen, vermaken kinderen zich prima op De Slufteer. 'Ze kunnen het hele terrein verkennen, overal zijn paadjes en bosjes. We kunnen ze met een gerust hart lekker laten gaan.' Het golvende terrein leent zich prima voor spelletjes. Finn: 'Wij doen verstoppertje en je mag overal.' Toch doet hij weinig moeite zich te verbergen? 'Ja maar dat hoeft niet want ik ben 'm.' De relaxte ouders bij de tent: 'Gisteren kwamen de jongens opgewonden naar ons toe gerend. We moesten direct meekomen, "echt, nu meteen, kom nou-ou." Ze hadden iets gezien. "Wat dan, wat was het dan?" "Ja, een dingetje ... zo'n ... met ... een ... een savant!'", wist de oudste (8) opeens. Hun enthousiasme bleek terecht want over het grote veld stapte parmantig en zonder enige haast een felgekleurde fazant.'

06.35 uur

Je tentje uit rollen en wankelend in het dauwnatte gras staan. Het is niet stikdonker meer, je ziet nog wel de sterren. En het zwaailicht van de vuurtoren. In de verte begint de hemel zacht oranje te kleuren. 'Dit is hét tijdstip voor mooie foto's. Dat halfuurtje voordat de zon echt opkomt. Vooral als de mist nog over de velden hangt – je hebt dan de hele wereld voor jezelf.' We hebben nog net tijd voor koffie, maar om 7 uur rijden we het doodstille terrein af. Op de dijk, uitkijkend over de Waddenzee zien we het eerste licht over de drooggevalen platen en 'schorren' vallen. 'De herfst-trek begint eigenlijk al voordat het officieel herfst is', zegt mijn gids en ervaren natuurfotograaf Vincent. 'Hier op Texel is het een paradijs voor duizenden vogels, op weg naar het zuiden. En dit', wijzend naar de felgouden vlakke voor ons, 'is natuurlijk prachtig, maar ook vanaf je kampeerstoeltje bij je tent kun je al zo veel moois zien.' Wie geduld (en een beetje geluk) heeft, kan inderdaad zo rond het gouden ochtenduur prachtige waarnemingen doen. De velduil. Hazen in het land. Een jagende kiekendief, cirkelend boven de dijk. Het is bijna jammer dat om een uur of 8 de dag aanbreekt.

Rectificatie

In de intro noemden we De Slufter het noordwestelijke eindpunt van het NTKC-netwerk. Dat je vanaf het terrein eigenlijk alleen nog maar terug kunt reizen, naar Den Helder. Maar NTKC'ers zijn vindingrijke doorzetters. Een enthousiast koppel met volbeladen fietsen: 'Texel het eindpunt? Welnee. Wij komen vanaf Limmen, met de fiets. Vanaf Texel fietsen we met een paar tussenstops door naar Eenrum. Wij nemen vanaf de vuurtoren de boot naar Vlieland. En van Vlieland gaat natuurlijk de veerboot naar Terschelling. Daar wordt het iets lastiger: wij zijn op 9 juli op Terschelling, in de week daarna gaat er maar 2 keer een boot naar Nes op Ameland. En van Ameland vaar je naar het vasteland van Friesland, naar Holwerd. Het is dan nog een kleine 50 kilometer naar 't Aagt. Dus lastig: ja, maar eindpunt: nee.' <

Aantal overnachtingen	< 16 jaar	16 jaar en ouder	totaal	% van NTKC
2020/2021	2.100	9.518	11.618	16,0%
2019/2020	1.940	6.264	8.204	16,4%
2018/2019	1.777	6.665	8.442	16,8%
2017/2018	2.063	7.412	9.475	16,6%
2016/2017	1.979	6.965	8.944	17,1%

(bron: Jaarverslagen NTKC)

Historie in Texels zand

Ella Suissa (12 jaar, uit Eindhoven) doet met haar moeder een bijzondere vondst op het strand van Texel.

Daar uit kon de archeoloog afleiden dat het een 'scheg' was, een verticale balk die aan de achterzijde van een schip uitsteekt om het roer aan op te hangen. Deze scheg zal aan een VOC-schip, vergelijkbaar met de 'Batavia', hebben gezeten om de diepgang te meten.'

Wat gebeurde ermee?

'Archeoloog Michiel Bartels, van Archeologie West-Friesland, heeft ons op de hoogte gehouden van wat er met de vondst gebeurd is. Twee studentes hebben de scheg exact nagetekend en beschreven. In het hout zaten gaatjes afkomstig van paalwormen en omdat paalwormen in die tijd nog niet in onze wateren aanwezig waren, weten ze zeker dat het schip in de Oost is geweest. Echt conserveren is helaas niet mogelijk: het stuk is simpelweg te groot. Dus uiteindelijk wordt het teruggegeven aan de elementen en zal het in de tuin van het museum een plek krijgen en vergaan.

Ik hield altijd al van oude dingen en ontdekken en van wat er vroeger allemaal gebeurde. Het is dus heel leuk dat je dan zelf iets vindt. De archeoloog Michiel Bartels heeft mij uitgenodigd in het museum en me een hele rondleiding gegeven. Ten slotte kreeg ik ook een stapeltje archeologieboeken mee. Op school heb ik een spreekbeurt gehouden met alle foto's en de tekeningen die van de vondst zijn gemaakt. Het was heel leuk om erover te kunnen vertellen!

Wanneer gebeurde het?

'26 april 2021. Het was een koude, waaierige en bewolkte dag waarop we een strandwandeling maakten ter hoogte van De Koog.'

En wat zagen jullie toen?

'We liepen op het strand toen we in de vloedlijn een stuk hout uit het zand zagen steken. We probeerden het uit te graven maar dat lukte niet omdat het zand maar bleef terugspoelen. Al snel hadden we door dat het iets bijzonders was omdat we inscripties zagen. Eerst drie X'en, waardoor we dachten dat het uit Amsterdam kwam, maar het bleken Romeinse cijfers te zijn.

Toen hebben we met Kaap Skil, het museum in Oudeschild, en de archeoloog uit Noord-Holland gebeld. Een Texelse archeoloog kwam al een uur later, met hulp, in een pick-up waar 'strandvondsten' op stond en zij hebben met een touw geprobeerd het stuk hout uit het zand te trekken. Dat lukte niet en uiteindelijk moest er een shovel aan te pas komen.

Het stuk hout bleek wel vijf meter lang te zijn! Op het hout stonden onder andere een Romeinse IV en drie V'tjes.

Het doek gaat op

De Amerikaanse kunstenares Georgia O'Keeffe voelde een bijzondere, haast mystieke verbinding met de ruige, kale landschappen van Texas en Nieuw-Mexico. Met de wind, het licht, de rotsen, de onmetelijke horizon en vooral met de immense ruimte tussen aardkorst en uitspansel. Buiten was ze in haar element. Wandelend. Kijkend. Op haar 74ste nog raftend. En regelmatig wildkamperend.

Tijdens haar lange leven (1887-1986) schilderde ze geabstraheerde bergen, bomen, bladeren, schelpen, kliffen, botten, wolken en rivieren. Het meest bekend werden haar sterk uitvergroete, kleurrijke close-ups van bloemen. Met het opgeblazen formaat wilde ze 'zelfs drukke New Yorkers' verleiden de tijd te nemen om écht te kijken.

In het begin van haar loopbaan gaf ze een paar zomers teken- en schilderles aan de universiteit van Virginia. Als ze kon, kampeerde ze dan onder de sterren in de Blue Ridge Mountains. Daar schilderde ze in 1916 deze bijna abstracte aquarel. Schuin weglopend bruinpaars tentdoek en een rode bundel, misschien een slaapzak, omlijsten een scheve driehoek van blauw en grijs, doorsneden door een tentstok. Een glimp van een berg in de schemering? Het tentdoek, gedrapeerd als theatergordijnen, houdt verborgen wat buiten nog meer te zien is. Maar duw het opzij en het panorama ontvouwt zich, de voorstelling begint. Tijd om te kijken.

Marleen Blokhuis

Georgia O'Keeffe, *Untitled (Tent Door at Night)*, 1916, aquarel op papier, 48 x 64 cm, Georgia O'Keeffe Museum, Santa Fe

eenpitter

Alle eenpitterrecepten vind je verzameld op de website.

CC-soep voor hitte en herfst

Dit recept staat in het najaars-Buitenspoor. Ik schrijf het echter, vanwege de productietijd van ons aller periodiek, in de allerheetste week van augustus. Daarom een soepje dat lekker verwarmend is bij guur herfstweer, maar ook het zweet fijn losmaakt tijdens een hittegolf.

Rooster **2 handjes zonnebloempitten** in een droge pan goudbruin en zet opzij. Hak **1 grote ui** en **3 teentjes knoflook** ragfijn, en fruit ze in een **stevige scheut olijfolie** rustig glazig.

Kerf **1 of 2 courgettes** (dik 3 ons) in de lengte om de paar millimeter een stukje in, en snij vervolgens in dunne plakjes. Doe de courgette(s) bij het uimengsel, samen met **500 ml water** en **1 groentebouillonblokje**, en laat met een deksel op de pan op laag vuur garen.

Prak de courgetteplakjes met een vork fijn tegen de rand van de pan. Vanwege het eerdere kerven gaat dat makkelijk, maar stop vooral als je geen zin meer hebt. Je bent geen staafmixer.

Roer er het sap van **1 citroen** door, en haal eventuele ontsnapte citroenpitjes uit de soep. Voeg **1 klein blikje kikkererwten (200 g)** en **1 volle theelepel tijm** toe en warm goed door.

Maak op smaak af met zout en (witte) peper, strooi er de zonnepitten over en dien op met stevig brood.

Gert-Jan Kooren

Illustratie Loes van Oosten, loesvanoosten.com

JeugdSectie

Jeugdsectie 65 jaar!

In 1957 werd op ons mooie terrein Austerlitz de Jeugdsectie opgericht. Jongeren tussen de 14 en 26 jaar, hoewel deze leeftijdsgrens vroeger iets anders lag, konden via deze sectie leeftijdsgenoten ontmoeten om samen te kamperen. Ondertussen zijn we 65 jaar en een hoop jeugdsectiegeneraties verder. Ter ere van de 65e verjaardag van de sectie vierden wij in juni dit jaar een jubileumweekend.

Het weekend werd op vrijdagavond geopend met mooie praatjes van Judit Hecker, voorzitter van de afdeling Utrechtse Heuvelrug, en Sterre Duitshof, voorzitter van de Jeugdsectie, staande onder de vlaggenmast waaraan de jeugdsectievlag trots onder de NTKC-vlag wapperde.

Vervolgens werd de avond gependend bij het kampvuur en werd nog tot diep in de nacht gelach gehoord boven de vlammen.

Op zaterdagmiddag werd er een heuse vijfkamp gehouden met verschillende activiteiten, waaronder het zo snel mogelijk op- en afbreken van een tent en het zeer populaire bumpervoetbal, waarbij de deelnemers als flipperkastballen tegen elkaar aan stuiterden.

In de avond verzamelde iedereen zich in het buurtcafé Ouwekamp voor een grote fuif om het jubileum knallend te vieren. Er is de hele avond flink gedanst en geswingd op de funky tunes die door de speakers boombden. Na de afsluiting van de avond werd weer verzameld rond het kampvuur voor spelletjes en sterke verhalen.

Zondag was het helaas een regenachtige dag. Desalniettemin werd er fanatiek gestreden tijdens het JOS vs. JS volleybaltoernooi, dat uiteindelijk toch is gewonnen door de energieke jongelingen van de Jeugdsectie. Het weekend werd op zondagavond afgesloten met een traditionele pannenkoekenmaaltijd die tot laat in de avond doorliep en natuurlijk wederom eindigde bij de kampvuurkuil.

De volgende morgen, op de maandagochtend, nam iedereen met vele goede nieuwe herinneringen afscheid van elkaar. We kijken uit naar het volgende jubileum, ons 70-jarig bestaan.

Join us on Facebook

9 **buiten
spoor**

jeugdsectie@kampeerclub.nl

Ruim 65 jaar is Liesbeth van Splunter actief betrokken geweest bij de NTKC, zowel op de terreinen als in de bestuurskamer. Nu wil ze vooral blijven genieten van het kamperen. Ze is benieuwd hoe de NTKC zich de komende jaren gaat ontwikkelen. En hoopt dat we de essentie van de NTKC – ‘met elkaar zorgen voor de club’ – niet uit het oog verliezen.

Tekst en foto Nienke Onkenhout

‘De wereld, de maatschappij is veranderd en daar moet de NTKC op reageren. Misschien moeten we, helemaal of deels, mee veranderen, misschien ook niet. Wat we in elk geval wél moeten doen is kiezen. Wat voor club willen we over tien of twintig jaar zijn? Wil de NTKC groeien, meer voorzieningen op de terreinen hebben, betaalde krachten niet uitsluiten? Of willen we zo blijven als nu, met een maximum aantal leden, maximale afmetingen voor tenten, leden die onze kampeerafspraken kennen en hun verantwoordelijkheid nemen zonder dat een kampmeester politieagent hoeft te spelen? Ik twijfel geen moment over wat ik zelf wil, dat laatste natuurlijk. Maar dit is bij uitstek een discussie die – op initiatief van het hoofdbestuur, het HB – breed gevoerd moet worden binnen de club.’

Verbondenheid met de club

‘In juni heb ik nog meegeholpen met de organisatie van de Kennemerland Fiets Tour. Vanaf nu ga ik vooral kamperen op de mooie terreinen van deze fijne club. Ik ben van de generatie die helemaal leefde met de NTKC en dat ‘virus’ hebben we aan onze kinderen en kleinkinderen doorgegeven. We kampeerden het hele jaar en namen deel aan allerlei clubactiviteiten. Veel van onze vrienden waren lid. Sommigen ken ik al zo’n 65 jaar! We waren ook altijd bezig voor de club. Ik herinner me bijvoorbeeld dat ik als kind op Huizen met graszoden sleepte. Er was toen alleen maar strand en met die graszoden hebben

we met z’n allen de ‘klif’ gemaakt waar je nog steeds heerlijk kampeert met uitzicht op het Gooimeer. In de loop van de jaren heb ik ook een aantal formele functies gehad, dat deed je gewoon. Er zijn tegenwoordig veel minder mensen zo sterk verbonden met de club, het is moeilijker om actieve leden te vinden voor alle taken. Met die ontwikkeling moet je rekening houden, dat gaan we niet zo makkelijk meer veranderen.’

De essentie van de NTKC

‘Zelf zou ik graag zien dat we niet uit het oog verliezen dat we één club zijn, dat de essentie van de NTKC is dat we het samen doen. Alle afdelingen zorgen goed voor hun terreinen en hebben hun afdelingszaken op orde. Maar ik mis soms de samenhang, de betrokkenheid bij de club als geheel. Bij de clubraad komen onderwerpen zelden via de afdelingen op de agenda, terwijl we juist daar initiatieven en ideeën van leden kunnen bespreken. Het gaat om landelijke zaken die iedereen raken en we bespreken nu vooral de agenda van het HB. Ik zie weinig inbreng van leden of afdelingen en dat is nou juist zo belangrijk.’

Met elkaar de dialoog aangaan over soms ‘kleine’ beslissingen is en blijft belangrijk om het karakter van een vereniging, het met elkaar beslissen, te behouden. Waarbij ik me ook realiseer dat we als club en dus ook het HB inmiddels veel meer gebonden zijn aan allerlei wet- en regelgeving. Twee voorbeelden waar ik die

dialoog met de leden heb gemist. Waarom zijn er op sommige terreinen (echte) speeltoestellen gekomen? Willen we dat, kunnen we ze onderhouden, voldoen we aan de regelgeving? Een ander voorbeeld zijn de kosten van het warm douchen. Een aantal afdelingen experimenteert daarmee. Meestal betaal je 50 cent, op enkele terreinen nu niets of je betaalt een vrijwillige bijdrage. Ik zou graag weten waarom we hiermee experimenteren en vooraf met elkaar afspreken wat de criteria zijn om uiteindelijk tot een beslissing te komen die past bij onze toekomstvisie en identiteit. Nu ontstaat er verwarring door de verschillen tussen onze terreinen en is het mij niet duidelijk hoe we een besluit gaan nemen. Als we gezamenlijk nadenken over een ontwikkeling, als we actief communiceren, als je het ‘waarom’ kent van voorstellen, pas dan krijg je gedragen besluiten en, misschien nog wel belangrijker, betrokkenheid bij onze club. Ik hoop van harte dat het HB actiever gaat communiceren en informeren en de leden echt blijft betrekken. En dat afdelingen maar ook individuele leden actief blijven bijdragen. Alleen dan is er draagvlak voor beslissingen en blijven we een vereniging waar we als leden in samenhang optrekken. Om onze prachtige terreinen te behouden en te onderhouden, waar we kunnen genieten van een gezamenlijke passie: kamperen in alle rust in de mooie natuur van Nederland. Dat laatste, dat ga ik de komende jaren in ieder geval nog graag doen!’

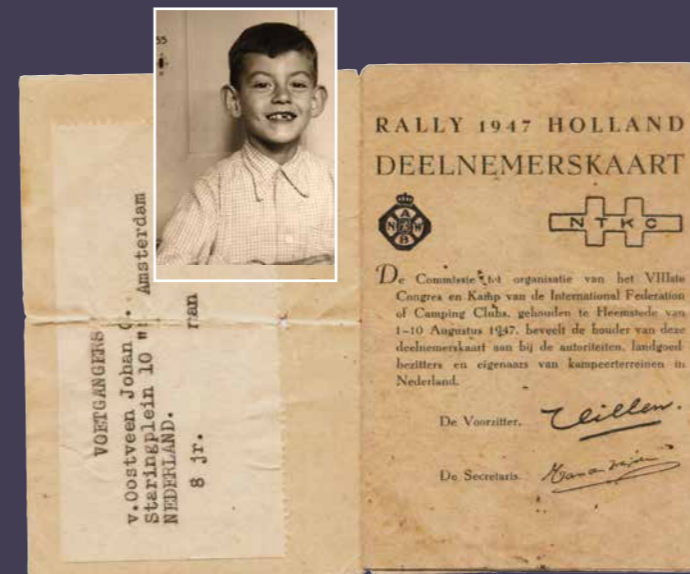
In gesprek met
Liesbeth
van Splunter

Rally 1947 Holland

In de catacomben van de Stichting Beeld en Geluid in Hilversum ligt een film getiteld 'Rally 1947 Holland'. Daarop zie je beelden van de eerste naoorlogse in Nederland georganiseerde internationale kampeerrally. Het evenement was een groot succes, maar leidde bijna tot de ondergang van onze club.

De internationale federatie van kampeerclubs FICC had in 1939 besloten dat de NTKC aan de beurt was om de volgende jaarlijkse Rally te organiseren. Dat ging toen (1940) niet door, maar na de bevrijding nam de NTKC de organisatie alsnog op zich. De NTKC kreeg hiervoor beschikking over landgoed Groenendaal bij Heemstede. Het bestuur zette een organisatie op om alles voor te bereiden. De film toont mannen in knickerbockers, lurkend aan pijpen, die met dossiers onder de arm in de winter van 1946 door de sneeuw naar het landhuis baggeren. Daar werd op locatie het evenement goed doorgesproken.

Dit 8-jarige deelnemertje, Hans van Oostveen, werd van 1982 tot 1991 voorzitter van de NTKC

De Rally vond plaats van 1 tot 10 augustus 1947 en was vanaf het begin bijna dagelijks wereldnieuws in Nederland. De landelijke en regionale pers waren permanent aanwezig en ook de radio en het bioscoopjournaal Polygoon kwamen opdagen. Dat mocht ook wel, want zo'n 2000 kampeerdere uit 8 Europese landen stroomden die eerste augustus het kamp binnen. De Zwitsers kwamen met 20 auto's bij Maastricht over de grens en werden daar door het gemeentebestuur ontvangen. De grootste delegatie kwam uit Frankrijk, zoals een spectaculaire colonne van 30 caravans. De Franse jeugdsectie kwam per fiets en werd vanaf de grens begeleid door NTKC'ers. De rest van de ruim 700 Franse kampeerdere waren rugzakkers die deels met openbaar vervoer, deels via een in Nederland uitgezette voettocht de Rally bereikten. Voor de overtocht van de 233 Engelsen had de NTKC een boot gehuurd. Andere landen kwamen op eigen gelegenheid. Duitsland was de grote afwezige.

De opening was indrukwekkend. In aanwezigheid van hoogwaardigheidsbekleders en onder de klanken van de volksliederen, gespeeld door de Heemstedse Fanfare, hees elk land plechtig zijn nationale vlag. De deelnemers waren toen al verdeeld over vijf sub-kampen: rugzakkampeerdere, fietsers, autokampeerdere, caravanners en houtvuurstokers hadden ieder hun eigen terrein. Er was een strakke taakverdeling. De spil die alles regelde was Jan Stoovelaar van de ANWB, een actief NTKC-lid. Hij organiseerde de drukbezochte winkelstraat met bakker, groenteboer, kruidenier, melkboer, slager, een tabakszaak en een souvenirwinkel. Allemaal middenstanders uit Heemstede. Daarnaast ook stands voor de PTT, een bankbedrijf en de ANWB. De NTKC stond er met het Toersecretaariaat. Daar kon je je inschrijven voor excursies en ook de dagelijkse kampkrant de Rally-Gong, het traditionele wimpeltje, emblemen, speldjes en andere kampeercuriosa krijgen. Dagelijks kwam op de kampeervelden de plaatselijke schillenboer

langs met paard en wagen. Voor water waren overal kranen aangebracht, laag bij de grond om te voorkomen dat kampeerdere zich bij de kraan wasten. Verspreid tussen struiken stonden 50 tonnen als wc. Handige clubleden zwierven als klusjesmannen over het terrein, herkenbaar aan een Rally-1947-mouwband met A-Z erop. Dus op alles aanspreekbaar.

Het kamp bood overdag een verlaten aanblik – de deelnemers vulden hun rallydagen met georganiseerde uitstapjes. Door oude steden als Delft, Amsterdam en Alkmaar en de Zuiderzeestadjes zwierven grote groepen kampeerdere, begeleid door hiervoor opgeleide NTKC'ers. Alleen al het vervoer per trein gaf chaotische tafereelen op de perrons van Haarlem. De balie van het Toersecretaariaat werd elke avond bestormd door 'een kluwen reislustige kampeerdere', aldus het eindverslag. Na de Rally organiseerde de NTKC ook nog een meerdaagse boottocht op klipperschepen over het IJsselmeer en door Friesland. En 20 caravans namen nog deel aan een begeleide toer van enkele dagen door Nederland. Hoogtepunten waren de grote kampvuren op Groenendaal aan het begin en einde van de Rally. Mede dankzij een beroemde kampvuurleider uit die dagen: Flip Wafelbakker. Zo eindigde de Rally met voldane gevoelens. Onbezonnen prognoses waren intern echter oorzaak van financiële tekorten waardoor alle reserves van de NTKC werden aangesproken. De club stond op de rand van een faillissement. Gelukkig sprong de ANWB voor urgente betalingen tijdelijk bij.

Ten slotte die film. Wie was eigenlijk opdrachtgever? Na de Rally bood de cineast Wil van Es de documentaire te koop aan. Maar de NTKC had geen geld en de ANWB geen belangstelling. Al gebruikten beide de film een paar jaar als propaganda voor kamperen. Later kon de NTKC deze alsnog verwerven tegen een vriendenprijsje. Clubleden vonden dat de cineast niet had begrepen waar het om ging. Zij zagen in hem 'een knaap die met een filmtoestel rondscharrelde'. Met als resultaat dat het grootste deel van de 45 minuten durende film gaat over het toeristische Holland van 1947. Goed voor Beeld en Geluid. Maar ver van de romantiek van de echte kampeerder zittend voor zijn geliefde tentje. <

Witpootglinsterkopje: vruchtlichaam waarin de sporen gevormd worden

Slijmzwammen zie je meestal in het najaar op rottend hout en met vruchtlichamen die lijken op paddenstoelen. Niet zo gek dus dat men lang gedacht heeft dat het zwammen zijn. In een bepaald stadium is dit organisme slijmerig en dus: slijmzwam. Er zijn zo'n 300 soorten in Nederland.

Slijmzwammen zijn eencellige organismen die zich kunnen voortbewegen. In het beginstadium zijn ze zo klein dat ze eigenlijk onzichtbaar zijn. Als de omstandigheden goed zijn, zoeken ze elkaar op en vloeien samen: het slijmstadium (plasmodium). Als plasmodium trekken ze eropuit om voedsel (bacteriën) te zoeken. Ook in dit stadium zijn ze dus beweeglijk en je kunt aan de hand van het slijmspoor zien welke afstand ze afgelegd hebben. Het volgende stadium is het voortplantingsstadium: de beweeglijke massa verandert in een star, spectaculair vruchtlichaam dat per soort anders is en van minder dan 1 mm tot 10 cm groot kan zijn. In het vruchtlichaam vindt de vorming van sporen plaats; deze worden meestal door de wind verspreid en als ze op een geschikte plek terechtkomen ontwikkelt

zich hieruit het eencellig stadium. De bekendste slijmzwam is heksenboter; deze lijkt op een klodder gele vla. Het witpootglinsterkopje is ook een algemene slijmzwam, maar veel kleiner.

Er zijn veel proeven gedaan met slijmzwammen in het plasmodiumstadium (slijmstadium). In het plasmodiumstadium bestaat een slijmzwam in feite slechts uit één hele grote cel. Zo hebben wetenschappers ontdekt dat slijmzwammen in een doolhof de kortste weg kunnen vinden naar een voedselbron. Ze kunnen dus afstanden met elkaar vergelijken en kiezen voor de kortste. Dit duidt op de aanwezigheid van een primitieve intelligentie zonder dat de slijmzwam beschikt over iets dat lijkt op een zenuwstelsel.

Wil je een slijmzwam in levenden lijve tegenkomen, dan maak je kans bij de weggroeiende stapels brandhout bij de kampvuurkuil. Wel een vergrootglas meenemen!

Tekst en foto **Ton Hermans** en **Karin Koppen**

Heksenboter: slijmstadium met slijmspoor

Een ezelsbruggetje

De S van spar staat voor solo: de naalden van de spar staan los op de stam, ze staan SOLO.

De D van den staat voor duo: de naalden van de den staan twee aan twee op de tak, ze staan in DUO's.

De L van lariks staat voor legio; de naalden staan in een bosje bij elkaar, het zijn er een heleboel, dus LEGIO naalden.

BUITENKINDEREN >>

Naaldbomen

In Nederland groeien veel naaldbomen. Is het je wel eens opgevallen dat er verschillende soorten dennenappels zijn? Dat komt omdat er verschillende soorten naaldbomen zijn.

De **Grove den** komt het vaakst voor in de Nederlandse bossen. Hij staat op droge zandgrond en heeft platte naalden. De dennenappel kan 8 cm lang worden en heeft een geelbruine kleur en een korte steel. Ze groeien met 2 of 3 bij elkaar.

De **Douglas** kan ontzettend hoog worden en heeft de vorm van een piramide. De naalden van de douglas zijn net als die van de grove den plat en ruiken naar sinaasappel. De dennenappels van deze boom zijn langwerpiger en wat zachter dan andere dennenappels.

Dennensoort **Lariks** komt ook veel voor in de Nederlandse bossen. De platte naalden groeien in groepjes van 20 of 30 aan de takken. De lariks laat zijn naalden vallen en wordt dus kaal. Zijn dennenappeltjes zijn klein en er zitten meerdere aan een tak.

De **Fijnspar** is de boom die we vaak als kerstboom gebruiken. Hij heeft over de hele stam veel takken met daaraan ontelbare platte naalden. De dennenappels die van deze spar afkomen zijn langwerpig.

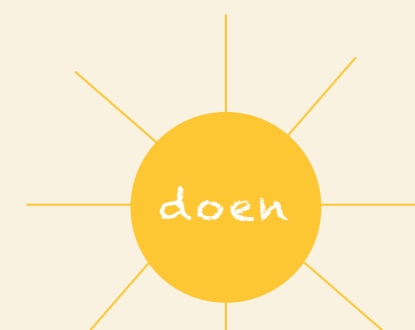

Flynn (8) en Oliver (3) op Austerlitz

We zijn sinds 2022 lid van de NTKC omdat we heel erg van buiten spelen en kamperen houden. We hebben stenen gezocht in het pad en gewandeld in het bos. We hadden waterpret met kampmeester Jan Reinders omdat het zó heet was! Hij had de tuinslang aangezet en spoot ons nat.

Ook zijn we in dierenpark Amersfoort geweest.

We hebben ook wat dingen van huis mee. Flynn: mijn zelfgebreide knuffel Pip, en spelletjes zoals Rummikub en een puzzelboek en het doeboek van Boswachter Tim. Oliver: mijn knuffelpop Bababoeboe en dino's.

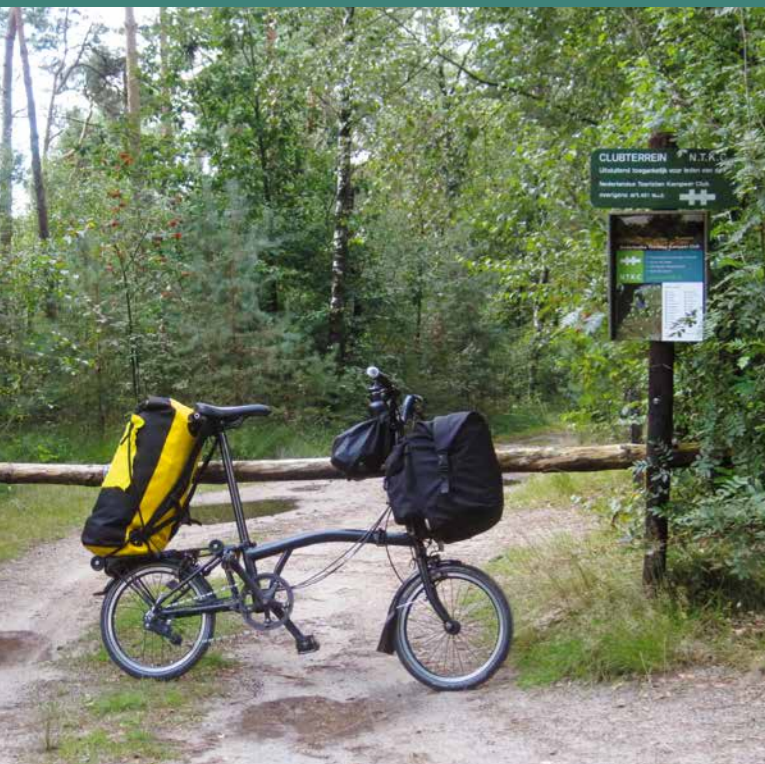
KEGELEN

Zoek grote dennenappels. Zet ze in een driehoek neer. Ga op een paar meter afstand staan en probeer de dennenappels met een bal of andere dennenappel om te gooien.

Kamperen met de vouwfiets

Tekst Marleen Blokhuis

Op een vouwfiets rondtrekken met een tent: het kan! Ervaringsdeskundigen Klaaske, Suzanna, Welmoed en Marten vertellen wat kamperen met de vouwfiets anders maakt dan met een gewone fiets.

Of je accent nu meer op het fietsen of meer op het kamperen ligt, het grote voordeel van de vouwfiets is uiteraard het gemak waarmee je hem in het openbaar vervoer kunt meenemen. 'Je stapt er bijvoorbeeld zó een bus mee in als je geen zin hebt in het stuk van je route dat door industriegebied en voorsteden voert', vertelt Suzanna. Het mag ook in de piekuren, en het kost niets – ook dat is meegenomen. 'Bij de NS moet je hem wel opvouwen voor je de trein in gaat. Anders beschouwen ze het als een gewone fiets en moet je ervoor betalen. Maar dat doet eigenlijk niemand en er is vrijwel nooit een conducteur die daar iets van zegt', zegt Klaaske. Welmoed en Marten vullen aan: 'Van een vouwfiets kunnen ze nooit zeggen dat hij niet meer mee mag omdat de trein vol is.'

Fietsafstand

Klaaske reist het liefst per trein naar het station het dichtst bij een kampeerterrain en fietst alleen het laatste stukje. Behalve naar diverse plekken in Nederland is ze op die manier ook naar de Ardennen en het Sauerland geweest. Welmoed en Marten kiezen hun uitstapstation vaak zo dat ze nog tussen de 20 en 40 km moeten fietsen en blijven dan meestal een paar dagen op één plek, waarna ze voor de terugweg soms een ander opstapstation kiezen.

Suzanna schafte haar vouwfiets een paar jaar geleden aan om flexibeler te zijn bij buitenlandse trektochten, die ze eerder op een gewone toerfiets deed. 'Met een vouwfiets kun je beginnen waar je maar wilt. Je kunt hem meenemen op een boot of in een internationale trein – of in een vliegtuig, al doe ik dat zelf niet – zonder dat je hem uit elkaar hoeft te halen.' Dat geldt tenminste voor haar Brompton, die ze liefkozend 'het fietsje' noemt. De fietstocht door Engeland die ze ermee op het oog had, is onder meer door corona op de lange baan geschoven, maar ze heeft inmiddels wel heel Nederland doorkruist. Tot haar verrassing bleken onverharde wegen, mits niet te mul, prima te berijden met haar 16 inch-wieltjes. En de heuvelachtige Posbank ook. 'Zelfs Limburg was te doen, maar de eerlijkheid gebiedt me wel te zeggen dat dat op mijn gewone fiets net iets makkelijker gaat.'

Dagen achter elkaar meer dan 70/80 km rijden is op een vouwfiets minder comfortabel, weet Suzanna. Dat heeft te maken met de harde bandjes (minder schokdemping) en de minder

ideale zithouding. Kortere dagafstanden plannen dus, en wat vaker stoppen. 'Duik ik bijvoorbeeld een museum in. Tot nu toe mocht de fiets altijd opgevouwen in de garderobe staan.'

Bepakking

Er bestaan speciale 'toervouwfietsen' waarmee je met wat zwaardere bepakking kunt toeren. Maar Klaaske met haar tweedehands Neobike, Marten met zijn 25 jaar oude Creswell en Welmoed en Suzanna met hun Bromptons bewijzen dat je ook met een 'gewone' vouwfiets heel goed kunt kamperen.

Het opladen van de bepakking gaat op een (gewone) vouwfiets wel een beetje anders dan op een gewone fiets. Aan het inklapbare voorwiel kunnen geen tassen hangen, daarom bevestigen veel vouwfietskampeers een mand, rekje of ringen aan of onder hun stuur waar een flinke tas in of op kan. En achterop kun je geen grote zijtassen kwijt, omdat je die dan met je hielen raakt. Marten heeft daarom met een oude bagagedrager en een paar slangklemmetjes zijn bagagedrager een stukje verlengd. Suzanna laat een rugzak die aan een buisje aan haar zadel hangt op de bagagedrager steunen. Sommige vouwfietsers dragen ook nog een tas(je) op hun rug.

Klaaske: 'Andere kampeers zijn vaak verbaasd wat er allemaal uit mijn bagage komt. Een best grote 3-persoonstent, bijvoorbeeld.' Ook de vouwfietsers zelf zijn eigenlijk verrast over wat ze allemaal mee kunnen nemen. Marten: 'Wij hebben bijvoorbeeld een vrij zware petrole-

umprimus, en ik heb vaak een telescoop met een statief bij me om vogels te kijken.'

Je hoeft niet altijd dóór

Bijna evenveel bagage, maar wat minder lange afstanden. Het is wellicht geen toeval dat vouwfietsers – deze althans – meer 'slow travellers' dan kilometervreter zijn.

Welmoed: 'Gewone fietskampeers komen op mij vaak heel georganiseerd over, met allerlei technische snufjes en lichtgewicht dingetjes. Bij ons heeft het wat meer een houtje-touwtjegevoel. Marten heeft bijvoorbeeld canvas fietstassen die al vaak gerepareerd zijn. Ik vind het ook

leuk om gevonden spullen te gebruiken. Zo ben ik nu een oude sporttas aan het ombouwen tot een tas voor op mijn voorrek en maak ik een quilt van een oude slaapzak.'

En Suzanna: 'Het gevoel van "go-go-go!" heb ik inmiddels niet meer zo. Ik heb ontdekt dat het veel rust geeft om de tent ergens neer te zetten en daar gewoon een paar dagen te blijven. En dan vandaaruit fietstochten maken of met comfortabel stoeltje, boeken, lekkere hapjes en grote tarp heerlijk naar het getik van de regen luisteren. Je hoeft niet altijd dóór.' <

Meer over vouwfietskamperen op kampeerclub.nl/pagina/fietskamperen onder het kopje Vouwfiets. Heb je ook praktische tips? Mail redactie@ntkc.nl

Het NTKC-logo is gebaseerd op een geheim zwerversteken.

Volgens de overlevering lieten zwervers elkaar hiermee weten: 'hier is het veilig', 'hier woont goed volk'. Nog steeds willen we met ons logo een gastvrij welkom uitdrukken.

Ook ergens ons zwerversteken gevonden, of er zelf een gemaakt? Stuur je foto naar redactie@kampeerclub.nl.

Een seinenvierkant tref je aan op kleine vliegveldjes. De seinen in het vierkant geven de piloten informatie over het vliegveld. Het NTKC-teken in dat vierkant betekent niet dat je hier eenvoudig kunt kamperen, maar dat er zweefvliegtuigen in de buurt (kunnen) zijn. Opgemerkt en gefotografeerd door Pieter Harts.

In het leeslicht ... Peter Leyenaar

Wat lees je?

Frans de Waal, 'Anders: gender door de ogen van een primatoloog'. Voor het eerst lees ik een boek op de telefoon. Als fietskampeerder moet je het gewicht beperken. Ik ben niet handig met IT/computers en zo, dus ben ik reuzetrots op mijzelf dat het lukt.

Waarom dit boek?

Van Frans de Waal heb ik alles gelezen: wat leren de chimpansees en de bonobo's (de primaten die het dichtst bij de homo sapiens staan) ons over onszelf? En ik ben een vogeltjesgek. Als ik een vogel tegenkom die ik niet ken, lees ik daar graag over.

Wat ben je voor lezer?

Geen romans, al die verzinsels van anderen interesseren me niet. En niet over oorlog en geweld. Ik focus me liever op menselijkheid,

eerlijkheid en waardigheid. Anton de Kom ligt naast mijn bed. De geschiedenis van Suriname is machtig interessant.

Lees je veel?

Elk las vroeger regelmatig, maar ben nooit een groot (hobby)lezer geweest, omdat ik voor mijn werk al de hele dag moest lezen en schrijven. Nu ben ik niet verder gekomen dan een halfuurtje lezen. Er zijn zo veel andere dingen te doen. Maar het fijne van lezen blijft dat er geen urgentie is. Je bouwt er rust mee op.

Wat zou je thuislaten om een boek mee te kunnen nemen?

Mijn multitoel, daar weegt een boek wel tegenop.

Woonplaats: Den Haag
Leeftijd: 72 jaar
Lid sinds: 1952, mijn ouders hebben mij lid gemaakt
Kampeert op: 't Springendal, Ootmarsum

Tekst en foto Margreet Geels

Bij de padvinderij leerde je vroeger een kampvuur aansteken met één lucifer. Dat is verduiveld lastig, want bij het minste zuchtje wind waait die lucifer al uit. Wat je daar vooral van leerde is de zorgvuldige opbouw van een vuur. Sinds ik onlangs een NTKC'er zag die drie grote houtblokken probeerde aan te steken met een handvol witte aanmaakblokjes, begrijp ik dat dat nog niet voor iedereen gesneden koek is.

De kern van een goed vuur is een bergje gloeiende kool in het midden, dat heet genoeg is om nieuw opgelegd hout te laten ontbranden. Het begin van dat bergje gloeiende kool maak je door dunne droge twijgjes of zelf gesneden houtspaanders aan te steken, en de hitte van deze verbranding te gebruiken om wat dikkere takjes te laten ontbranden, enzovoort.

De voorbereiding

Verzamel voldoende twijgjes, takjes en brandhout, zodat je in de kritieke beginfase van het vuur alles bij de hand hebt. Eén lucifer is leuk voor de uitdaging, maar gebruik gerust een aansteker en een aanmaakblokje om je vuur aan te steken. (Liefst een bruin blokje, de witte stinken en zijn giftig.) Gebruik als bodem voor je vuur een houtblok of wat takjes. Dat voorkomt dat je een deel van de energie van het beginnende vuur verliest met het opwarmen van de grond. Het is makkelijk om je vuur tegen een flink houtblok aan te bouwen. Dan staat het

stevig en kun je het zorgvuldig opbouwen. Plaats de dunste twijgjes of hout-splinters rechtop tegen elkaar, met in het midden eventueel een aanmaakblokje. Omring deze met wat dikkere takjes, en daaromheen nog dikkere takken. Laat een openingetje vrij om het vuur te kunnen aansteken.

Aansteken

Steek het vuur nu aan en zet er dikke takken of houtblokken rechtop tegen aan. Zo vorm je verticale 'schoorsteentjes' waardoor het vuur goed gaat trekken. Dit is de kritieke beginfase van een vuur. Als je goed hebt opgebouwd met voldoende dun en droog materiaal zal dit binnenin verbranden en voldoende hitte veroorzaken om ook de grotere takken aan te steken. Is het koud, nat, of heb je niet goed opgebouwd, dan kun je een handje helpen door flink en langdurig onder in het vuur te blazen en nieuwe twijgjes toe te voegen. Soms gaat het uit. Dan moet je opnieuw beginnen. In de stromende regen ben ik zo wel eens anderhalf uur bezig geweest om een vuurtje aan te krijgen. Maar uiteindelijk is het wel gelukt: een vuur met een gloeiende oranje kern dat vanzelf blijft branden zolang je nieuw hout toevoegt. Maar niet met één lucifer!

Tekst en foto's Huibert Crijns

-In Buitenspoor 4-2018 schreef Bas Ruggenberg ook een mooi stuk over vuur stoken, vanuit een iets andere invalshoek.

Illustratie Loes van Oosten, loesvanooosten.com

Nieuws van de club

Najaarsledenvergaderingen

In oktober organiseren alle afdelingen en secties hun najaarsledenvergaderingen (NLV). Alle leden en kennismakingsleden zijn van harte uitgenodigd deze vergaderingen bij te wonen. Dit is het moment om mee te praten over de toekomst van de club. Wil je hier meer over weten, lees dan op de website onder Bestuur > Hoofdbestuur > Statuten en reglementen > Reglementen > 'c. clubstructuur' eens door.

De plaats en datum van de NLV's vind je in de agenda op de site: kampeerclub.nl/agenda.

Meer informatie staat in een aantal gevallen bij de afdelings- en sectieberichten. Deze onderwerpen staan op de agenda:

Agenda

1. Opening
2. Mededelingen en ingekomen stukken
3. Notulen vorige vergadering
4. Rapportages door het afdelings- of sectiebestuur:
 - a. Verslag van de secretaris
 - b. Verslag van de penningmeester
 - c. Verslag van de toersecretaris
 - d. Verslag van de terreincommissaris(-sen)
 - e. Verslag van de kascontrolecommissie
5. Begroting voor het komende clubjaar
6. Verkiezing bestuursleden
7. Verkiezing kascontrolecommissie
8. Toeragenda komend clubjaar
9. Verkiezing 3e clubraadslid en reserve
10. Voorbereiding clubraad van 26 november 2022

Onderwerpen:

 - Voorstel tot diverse Statuten & Reglementswijzigingen
 - Voorstel tot afschaffen douchemunten

Tarieven 2023

Gezien de sterk stijgende inflatie zijn we helaas genoodzaakt de contributie per 1 oktober te verhogen.

De nieuwe contributie is:

Hoofdlid	€ 48,50
Partner	€ 32,00
(Echt)paar	€ 80,50
Jeugdlid	€ 12,50
Donateur	€ 21,00

Je ontvangt de factuur in de tweede week van oktober.

De kampgelden worden nu niet verhoogd, maar we vrezen dat we daar per 1 april 2023 niet aan ontkomen.

Enquête

Meer dan 1000 mensen hebben meegedaan aan de enquête over de clubcommunicatie. Wat opvalt is dat iedereen erg blij is met de club (wij van de NTKC kiezen vooral voor de NTKC). Er zijn ook veel tips over hoe het nog beter kan met de website, nieuwsbrieven en Buitenspoor. Die zullen de komende tijd ter harte genomen worden, al is het natuurlijk niet altijd mogelijk om het iedereen naar de zin te maken. Wat verder opvalt is dat meer dan 200 mensen hebben aangegeven wel te willen helpen! Iedereen heel veel dank voor het mee-denken en fijn dat velen ook willen mee-doen.

Beste kampeerders

We komen uit een pittige coronatijd. Een periode die op zijn minst gedoe betekende voor iedereen en die veel bestuurskunst vergde van de afdelingen, secties en het landelijke bestuur. Ook een periode die de club veel nieuwe leden bracht en record-aantallen overnachtingen. Er is hard gewerkt aan het behouden van de samenhang en clubcultuur, maar we moesten ook 'gaten dichtlopen' in het op de been houden van de club, waardoor zicht op het geheel tekortschoot. In de afgelopen tijd is op verschillende momenten door leden aangegeven dat er behoefte is aan een langetermijnvisie voor de NTKC. Zeker nu er ook nog sterke economische veranderingen op til zijn. Natuurlijk kunnen we zo'n visie alleen gezamenlijk ontwikkelen en uitvoeren. Door binnen en buiten de club in gesprek te gaan. Door veel leden te betrekken. In de afdelingen, secties, clubraad en ALV. Door een aanpak te kiezen die onze club verenigt in ambitie en realisatie. In de komende maanden zal het HB met de afdelingsbesturen en secties nadenken over hoe we dat het beste kunnen doen. Bijvoorbeeld voor welke vragen dringend een visie nodig is. Via de najaarsledenvergaderingen bespreken we de aanpak met de clubraad. Daarna kunnen we allemaal (!) mee-denken, mee-praten en mee-doen.

Jan Kuiper, voorzitter

Extra bellers gezocht

Sinds een jaar belt PromoPlus alle nieuwe leden en dat valt supergoed. Mensen voelen zich echt welkom, vragen worden meteen beantwoord en we helpen – soms letterlijk – nieuwe leden op weg binnen de club of naar de terreinen.

De laatste 2 jaar zijn er veel leden bijgekomen. Daarom zoeken we versterking voor ons belteam. Het kost zoveel tijd als je er aan wilt besteden, alle hulp is welkom!

Interesse? Stuur een bericht naar promo@ntkc.nl, dan nemen we zo snel mogelijk contact met je op.

Oproep Caravansectie

In 2024 bestaat de Caravansectie (voorheen KampeerWagenSectie) 75 jaar.

Om dit te vieren zijn we op zoek naar herinneringen, vooral uit de periode vóór 1990. Herinneringen in de vorm van afbeeldingen, foto's en documenten over het ontstaan en de vroege jaren van de sectie, maar ook verhalen of anekdotes die de sectie in die periode kenmerkten. We zien je bijdrage graag tegemoet! Graag opsturen aan Elly Groen-Baijens (kws.75j@gmail.com).

Persoonlijke berichten

Overleden

Liesbeth Frenken-van den Heuvel Haelen, 21 april 2022

P. Baak Leidschendam, 27 april 2022

Monica Ann Smith Huizen, 1 juni 2022

Jos Hoeberichts Eindhoven, 7 juni 2022

Johannes (Joop) Platen Rotterdam, 16 juli 2022

Jaap Kerker Venhuizen, 5 augustus 2022

Terrein eraf

Sinds 2016 hebben we kunnen genieten van een heerlijk rustig plekje in een prachtige provincie. Helaas heeft de NCC, de eigenaar van dit terrein, plannen waarin de onderhuur aan de NTKC niet meer past en hebben ze het contract opgezegd. Dat betekent dat het terrein in Ellewoutsdijk 31 oktober 2022 voor ons zal sluiten. We blijven natuurlijk zoeken naar een vervangende plek in Zeeland.

Jubilea Kennemerland

Dit jaar bestaat de NTKC 110 jaar, maar in 2023 bestaat de afdeling Kennemerland 75 jaar én is het 35 jaar geleden dat de officiële opening van ons terrein in Limmen plaatsvond. Genoeg reden voor een feestje. Hoe het eruit gaat zien is nog een vraag, maar dát we het gaan vieren op ons terrein in Limmen, is zeker. Als het mogelijk is, laten we de Kennemerlandfietstocht starten en eindigen in Limmen, zodat het weer eens een échte 'Kennemerlandfietstocht' wordt. Zodra we meer duidelijkheid hebben over data en programma laten we dat weten.

Terrein erbij

Ons terrein in Limmen moeten we na 2024 helaas verlaten. Het terrein ernaast is aangewezen voor woningbouw, waardoor de toekomstige burens vanaf hun balkon onze tenten in zouden kijken. Gelukkig is een vervangend terrein gekocht in Schagerbrug: het Ananasbos. Vanuit de gemeente Schagen is de NTKC van harte welkom, alleen is een wijziging van het bestemmingsplan nodig voor we hier mogen kamperen. Deze procedure duurt minimaal een paar maanden. Een aantal leden en experts gaat aan de slag om deze wijziging voor elkaar te krijgen.

Om de kansen niet te verkleinen verzoeken we dringend om niet illegaal het terrein te betreden, te kamperen of nu al contact te zoeken met toekomstige burens. We houden jullie op de hoogte!

Nieuws van de terreinen

Vorig jaar ben ik lid geworden van de NTKC en het doet mij goed. Ik vind de terreinen mooi, de mensen aardig en een vereniging is een fijne vorm van organiseren, waar de leden het reilen en zeilen op zich nemen. Ik was dan ook helemaal niet van slag toen ik bij mijn derde kampeertrip een terrein aantrof met gesloten hek. Ik hou van een uitdaging en kon zonder problemen de rol van kampmeester op me nemen, de essentie was mij duidelijk. Ik vond het leuk om te doen, bij de kampeerders langsgaan, een praatje maken en het kampregister invullen.

De kampeerclub is lang voor de Tweede Wereldoorlog gestart door jonge mensen. Carl Denig werd opgeleid tot kleermaker maar in plaats daarvan is hij tentenmaker geworden. De oprichters van deze club waren gangmakers, met een visie die hun tijd ver vooruit was. Ik weet niet waar de term kampmeester vandaan komt, maar het doet mij denken aan de Engelse term 'quartermaster', iemand in het leger die verantwoordelijk is voor de uitrusting van een verblijf. In die zin past de term goed bij mensen die een oogje in het zeil houden, zorgen dat alles goed verloopt.

Ik ben iemand die standvastig aandacht geeft aan maatschappelijke processen, dus viel de term kampmeester mij op. Ik ben in gesprek gegaan met mensen binnen de NTKC, eerst tijdens de najaarsledenvergadering van afdeling Amsterdam, toen tijdens een werkweekend en later via een bericht aan het hoofdbestuur. Bij mij gaat het vooral om de term 'meester', maar ik begrijp heel goed dat de term

'kampmeester' mensen doet denken aan concentratiekampen uit de Tweede Wereldoorlog.

Een mening hebben is prima maar een oplossing aandragen is beter. Ik ben gaan brainstormen en heb een term gevonden die ik goed vind: 'sleutelfiguur'. Deze persoon is belangrijk, iemand waar alles om draait. Niet alleen moet je als eerste de sleutel ophalen bij de burens, maar je moet ook het kampgeld innen, bemiddelen bij problemen en aanspreekpunt zijn voor de lokale instanties zoals gemeente, politie en brandweer.

Er zijn vast nog veel meer termen die de rol van kampmeester beschrijven. In het vorige Buitenspoor kon je in de oproep bij Nieuws van de Club lezen dat ik op zoek ben naar meningen en ideeën. Twaalf leden hebben gereageerd, onder andere met achtergrondinformatie over vorige trajecten waarin een alternatieve benaming werd gezocht. Ook waren er al suggesties: kampeermeester, host, kamphost(ess), gastvrouw/gastheer, kampeerder van dienst, kampcoach, terreincoach, primus inter pares (pip, eerste onder gelijken), kampeerjuf, kwartiermaker, poortwachter, steward, kampwaard, kampeereerste, beheerder, huttenwacht, terreinwacht. Op 13 augustus hebben we hierover in Huizen met belangstellenden een 'kampvuurgesprek' gevoerd. Daarvan zal ik verslag uitbrengen op de volgende Clubraad.

Donna Metzlar

verkassen

De pagina 'verkassen' in Buitenspoor is er voor foto's, tekeningen, anekdotes, avonturen, bespiegelingen en andere gedachten en ideeën van NTKC-ers. Allemaal vanuit het thema 'hoe beleef ik de NTKC?'. Elke keer iets anders, elke keer een ander perspectief. Stuur je bijdrage naar redactie@ntkc.nl.

Kijk op kipcaravans.nl en bezoek de Kip Store

Vind Bas Buitensport ook online!

Wees welkom voor inspiratie en advies in onze gezellige outdoorwinkel in Wageningen!

BasBuitensport

Bevrijdingsstraat 11, Wageningen. Tel: 0317-426511. www.basbuitensport.nl

NTKC

Niets dan natuur!

- Van en voor leden
- Het hele jaar kampeerplezier
- Kamperen op eigen terreinen

kampeerclub.nl

 Kampmeester?

NTKC-terreinen

- 1 't Aagt, Eenrum
- 2 Austerlitz, Austerlitz
- 3 De Brobbelbies, Schaijk
- 4 Het Essenbos, Ouddorp
- 5 Het Groene Hart, Hazerswoude
- 6 De Haan, Den Haag
- 7 De Heerkuil, St. Geertruid
- 8 De Herteweide, Zorgvlied
- 9 Huizen, Naarden
- 10 De Kooiberg, Ugchelen
- 11 Limmen, Limmen
- 12 Masterveld, Winterswijk
- 13 Roggebot, Dronten
- 14 De Ronde Hoek, Haastrecht
- 15 De Slufter, De Cocksdorp
- 16 De Smagten, Bladel
- 17 't Springendal, Ootmarsum
- 18 Den Treek, Leusden
- 19 De Valkenbelt, Lochem
- 20 Zuudschorre, Ellewoutsdijk

Gastvrije terreinen:
[kampeerclub.nl>terreinen>](http://kampeerclub.nl/terreinen/)
gastvrije terreinen (inloggen als lid)

Gastvrije leden:
[kampeerclub.nl>terreinen>](http://kampeerclub.nl/terreinen/)
gastvrije leden (inloggen als lid)

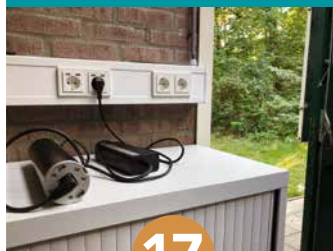
De Brobbelbies Schaijk

Rondom het toiletgebouw is
bestrating aangelegd en het
toegangspad is aangepakt.

't Springendal Ootmarsum

Afwassen en opladen, een
extra toilet en warm water in
beide douches.

Den Treek, Leusden

Op de materiaalcontainer
is een nieuw dakje
geplaatst.

